

Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 94, leden 1 tot en met 3, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB 1997, L 28, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola en M. Wathelet (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 7 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 94, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, in samenhang met, naar gelang van het geval, de artikelen 8 A, 48 en 52 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 18 EG, 39 EG en 43 EG), moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat volgens welke in een andere staat die partij is bij de Overeenkomst van 2 mei 1992 betreffende de Europese Economische Ruimte of in een andere lidstaat van de Europese Unie vervulde tijdvakken van opvoeding van kinderen slechts als gelijkgestelde tijdvakken voor de ouderdomsverzekering worden aangemerkt onder de dubbele voorwaarde:

- dat zij zijn vervuld na de inwerkingtreding van deze verordening in de eerste staat, en
- dat de aanvrager voor de betrokken kinderen moederschapsuitkeringen of gelijkwaardige prestaties krachtens de wetgeving van deze staat ontvangt of heeft ontvangen,

terwijl dergelijke op het nationale grondgebied vervulde tijdvakken zonder enige beperking in de tijd of andere voorwaarde als gelijkgestelde tijdvakken voor de ouderdomsverzekering worden aangemerkt.

(¹) PB C 102 van 8.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 22 januari 2002

in zaak C-31/00 (verzoek van het Hof van Cassatie om een prejudiciële beslissing): Nationale raad van de orde van architecten tegen Nicolas Dreessen (¹)

(„Prejudiciële verwijzing — Artikelen 10 EG en 43 EG — Nationale wettelijke regeling die toegang tot beroep van architect afhankelijk stelt van bezit van diploma of beroepskwalificatie — Gemeenschapsonderdaan die houder is van diploma dat niet is opgenomen in richtlijn 85/384/EEG — Verplichting voor lidstaat van ontvangst, die moet beslissen op verzoek om toelating om op zijn grondgebied beroep van architect uit te oefenen, om uit diploma blijkende bekwaamheden en verworven ervaring te vergelijken met door nationale wettelijke regeling vereiste kwalificaties”)

(2002/C 84/30)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-31/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Hof van Cassatie (België), in het aldaar aanhangige geding tussen Nationale raad van de orde van architecten en Nicolas Dreessen, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 10 EG en 43 EG, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, S. von Bahr, D. A. O. Edward (rapporteur), A. La Pergola en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 22 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 43 EG moet aldus worden uitgelegd, dat wanneer een gemeenschapsonderdaan bij de bevoegde autoriteiten van een lidstaat een verzoek indient om te worden toegelaten tot een beroep dat naar nationaal recht slechts toegankelijk is voor degene die over een diploma, een beroepskwalificatie of praktijkervaring beschikt, die autoriteiten rekening moeten houden met alle diploma's, certificaten en andere titels alsmede met de relevante ervaring van de betrokkene, door de uit deze titels en ervaring blijkende bekwaamheden te vergelijken met de in de nationale wettelijke regeling verlangde kennis

en kwalificaties, ook al is voor het betrokken beroep een richtlijn inzake de onderlinge erkenning van diploma's vastgesteld, maar dat de toepassing van die richtlijn niet kan leiden tot automatische erkenning van de titel(s) van de verzoeker.

(¹) PB C 102 van 8.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 24 januari 2002

in zaak C-35/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (¹)

(„Niet-nakoming — Milieu — Afvalstoffen — Richtlijnen 75/442/EEG, 91/689/EEG en 94/62/EG — Plannen voor beheer van afvalstoffen”)

(2002/C 84/31)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-35/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. B. Wainwright en L. Ström) tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: R. Magrill, bijgestaan door D. Wyatt, QC), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, door geen plannen voor het beheer van afvalstoffen op te stellen in overeenstemming met alle bepalingen inzake afvalstoffen van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, blz. 39), zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 (PB L 78, blz. 32), van richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PB L 377, blz. 20), en van richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval (PB L 365, blz. 10), en/of de Commissie hiervan niet in kennis te stellen, de krachtens artikel 7 van richtlijn 75/442, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156, artikel 6 van richtlijn 91/689 en artikel 14 van richtlijn 94/62 op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. Colneric, kamerpresident, R. Schintgen en V. Skouris (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 24 januari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door geen afvalbeheersplannen op te stellen die zijn volledige grondgebied bestrijken en in overeenstemming zijn met alle bepalingen van richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991, van richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen, en van richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval, en/of de Commissie hiervan niet in kennis te stellen, is het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de krachtens artikel 7 van richtlijn 75/442, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156, artikel 6 van richtlijn 91/689 en, afgezien van Gibraltar, artikel 14 van richtlijn 94/62 op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 102 van 8.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 15 januari 2002

in zaak C-43/00 (verzoek van het Vestre Landsret om een prejudiciële beslissing): Andersen og Jensen ApS tegen Skatteministeriet (¹)

(Harmonisatie van wetgevingen — Richtlijn 90/434/EEG — Gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil — Inbreng van activa of van tak van bedrijvigheid — Begrippen)

(2002/C 84/32)

(Procestaal: Deens)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-43/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Vestre Landsret (Denemarken), in het aldaar aanhangige geding tussen Andersen og Jensen ApS en Skatteministeriet, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 2, sub c en i, van richtlijn 90/434/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit